

V mém pozorování jsem se pokusila zachytit průběh jednotlivých činností a dovedností v přípravě předškolního dítěte na vstup do první třídy základní školy. Nejdůležitější činnosti jsem si zaznamenávala. Pochopitelně jsem neuváděla všechna cvičení a hry na rozvíjení dovedností. Her, cvičení a námětů je veliké množství. Já zde uvedla pouze příklady nejoblíbenějších, které zařazuji častěji do běžných činností.

Pozorováním dvou chlapců jsem si potvrdila několik důležitých poznatků.

První poznatek je, že každé dítě je opravdu individualitou již od útlého věku. Některé vlastnosti a dovednosti se nedají bohužel změnit, i když by to bylo ku prospěchu dítěte.

Dítě musíme brát takové jaké je i s jeho veškerými individualitami.

Druhý poznatek mi potvrdil, že velmi záleží na bezprostředním okolí a zejména rodině, ve které dítě vyrůstá. Dítě má takové šance na rozvoj svých dovedností, které mu rodina i okolí umožní.

I když se často pedagogové snaží působit podle svého nejlepšího svědomí, na základě pedagogických kompetencí, které jim umožňují na dítě výchovně působit, často jejich působení nestačí.

Třetí poznatek, není nikdy pozdě začít s pomocí osobě, která to potřebuje. Jen vědět, kdy a jakým způsobem začít.

Na závěr bych chtěla říci asi toto: „Někdy se stává, že nedostatky u dětí příliš zviditelňujeme. Stavíme slabou stránku do předí a naopak mnoho dovedností, které si dítě osvojilo, zůstává zapomenuto. Každé dítě má rozvinutou řadu schopností a dovedností na dobré úrovni a je mnoho důvodů ke spokojenosti a radosti z toho, co vše již zná a umí“.

(BEDNÁŘOVÁ 2008, s.1).

Myslím si, že cíl mé bakalářské práce byl naplněn. V práci jsem popsala jednotlivé možnosti, jak rozvíjet dovednosti u dětí s odkladem školní docházky. Podařilo se mi zařadit náměty her a cvičení z vlastní pedagogické praxe.

Bohužel, nepodařilo se mi udržet spolupráci s Martinovými rodiči.